

Dom säger att en gång i tiden
Slog en meteorit ner
Och gjorde ett hål där
Vattnet var svart
Som ett öga av tomhet
Runt omkring växte pors och blåbär
Två grabbar satt på ett berg och drack
En föll i och man draggade i dagar
En dag när simmade
Såg jag rätt ner i djupet
Och skrämdes stel av det mörka i sagan
På vintern när isen var klar som glas
Jagade vi flickorna
Och höll dom i håret
Vi var modiga och dom skrek
När vi kasta oss i
Tidigt om våren

I sundet stod älgarna till manken
Och betade sjögräs i soluppgången
Vi smör på rävingarna som lekte
Och lärde oss rösterna i fågelsången
Det var dimma över vattnet
Där doppingarna gled
Sothönsen skrek i vassen
Där vi vittjade burar
Vi tog kräftor som tjuvar
När dom andra sov
Åskan kom in och vi sköljdes
Ångande av sommarens skurar
Vi låg med kikare på berget vid kyrkan
Och såg kvinnorna glida ner i vattnet
Vid bastun
Och sen satt vi upp och pratade
Och drömde i den varma augustinatten

Man såg tio meter ner
I det klara vattnet
Och man sa att den var hundra meter djup
Det kom ett iskallt flöde
Från källan mitt i
Runtom stod bergen som stup
En sommar låg vi med en flicka
Det var första gången
Och hon försökte dränka sin skam där sen
Ingen av oss badade i juli
Vi satt med kläderna på
Och undrade om vi hade blivit män
Nu var den förortens swimming-pool
Och pojkar kastar sej i
Och flickorna skriker
Och tiden går förbi
Och minnena sviker

Jag lämnade aldrig barnen
Jag lämnade aldrig dej
Det ena gav det andra

Och jag kunde inte säga nej

Det ligger sjörök över vattnet ikväll
Och luften är så klar och kall
Det doftar äpplen och fallna löv
Den stora pilen står nästan bar

Jag lämnade aldrig barnen
Vi lämnade aldrig varann
Jag har drömt
Att jag fick vakna upp med dom
Långt bort i nåt fjärran land

Varje gång du betalar tillbaka
Växer skulden lite mer
Varje gång du försöker gå fri
Stärks banden som du inte ser

Jag lämnade aldrig livet vi levde
Det satt för djupt och jag kom inte loss
Jag mötte en annan som såg allt det där
Och tillsammans med henne
Försökte jag slåss.

All frihet måste komma inifrån
Det förstod jag för längesen
I den här sjön är vattnet
Brunt och grumligt
Och den håller på att växa igen

Jag lämnade aldrig barnen
Jag lämnade aldrig dej
Snart lämnar dom oss åt vårt öde
Och vi kan inte säga nej

Det står en ros i höstens trädgård
Vi planterade den en gång
Den lyser gul mot den svarta jorden
Den sjunger sommarens sista sång

Jag ser hur solen spränger genom molnen
Här skiljs våra vägar till slut
Jag öppnar dörren till det här huset
För sista gången kliver jag ut

Jag lämnade aldrig barnen
Vi lämnar aldrig varann
Dom här sjöarna
Tysta som själar
I bön
För kvinna och man